

Ismét Gdyniában

Gdynia – sokak számára furcsán csengő városnév. Többen nem is tudják, hol kellene keresni a települést a világtérképen.

A Balti-öböl nyugati oldalán fekvő lengyel városka neve viszont ismerősen hangzik a Sárospataki Árpád Vezér Gimnázium tanulói számára. Immár 16 éve rendszeresen találkoznak a két város tehetséggondozással is foglalkozó gimnáziumának diákjai Sárospatakon és Gdyniában. Michal Szcypriansky, földrajz szakos tanár húsz évvel ezelőtt hívta életre a III. Líceum turisztikai klubját. A világot megismerni vágyó diákok évente megélik és erősítik a hagyományosan jó lengyel-magyar barátságot.

Az idei csereprogram a húsvéti ünnepkör köré szerveződött. Lengyel vendégeink – 20 diák és két kísérő tanár kolléga – családi vendéglátás keretében gyűjthetett első kézből élményeket a magyar szokásokról. A sárospataki, karosi, sátoraljaújhelyi kirándulásokat követően a Mórincz Kollégium ebédlője és gyakorló konyhája adott otthont a húsvéti gasztronómiai hagyományok bemutatásának.

Ezt követően vetített képes bemutatókat tartottak a diákok angol nyelven, ismertetve a két város, az iskolák és a húsvéti szokások gazdagságát. A pataki napokat közös labdajáték és karaoke- versennyel tarkított diszkó zárta.

A Sárospatakon töltött néhány napot követően együtt utaztunk Gdyniába lengyel vendégeinkkel, akik a Húsvét előtti nagyhéten minket láttak vendégül otthonaikban.

A hétfői iskolai látogatás során tanítási órákon vettünk részt, majd azt követően megismerkedtünk a város tengerparti részével. Amint a homokos parton sétáltunk, hiába volt mindössze 5 fokos a Balti-tenger, a magyar diákok bizony úgy élvezték a hullámokat, mintha nyári forróságban kerestek volna felüdülést.

A város trambulin-parkjában tett látogatásunk során mindenki önfeláldozóan szórakozott és a diákok kipróbálhatták saját fizikai és bátorságbeli határaikat.

Másnap Gdansk-ban tettünk kirándulást, először az Oliva-park városrész középkori templomában hallgattunk meg egy egyedülálló orgonahangversenyt, majd bejártuk a történelmi városközpontot.

Utolsó napunkon, szerdán Lengyelország legészakibb településére, Hel-be látogattunk, amely egy kb. 50 kilométeres földnyelv végén fekszik, a Balti-öbölbe behajló félszigeten. Itt a fókák tanulmányozásával foglalkozó tudományos bázison töltöttük a délelőttöt, majd a kis halászfaluban sétáltunk a szeles, de napsütéses időben. Természetesen itt is tengerre szálltak a magyar diákok, míg mások a parton napoztak.

A délutánt már ismét Gdyniában töltöttük, ki-ki az otthoniaknak, barátoknak vásárolt ajándékot, mások pedig igyekeztek minél több időt együtt tölteni újonnan szerzett barátaikkal.

17-én reggel hazaindultunk, vonatunkról este 10 órakor még lengyel területen szálltunk le, ahonnan már egyenesen Sárospatakra gördült be velünk az autóbusz.

Az egész program során mindenkinek alkalma nyílt egy másik kultúra megismerésére, az angol nyelv mint globális kommunikációs eszköz használatára. A résztvevő diákok értékeléséből is kitűnik, hogy értékes és hasznos volt a program, amelynek folytatását mindkét együttműködő iskola vezetői elhatározták.

K.M.: Életem egyik felejthetetlen élménye sok kalanddal, baráttal, történettel.

B.R.: Számomra a csereprogram egy felejthetetlen élmény, amely nem csak az angol nyelv gyakorlására, hanem új barátok szerzésére, új helyek meglátogatására is lehetőséget adott.

Kováts Imre {gallery}hirkepek/gdynia2014{/gallery}